

„Keressük meg szívünkben a kimondásra várakozó fiatal ígéket,
szökjenek új hajtások a régi tölgy törzsökén.

Az új szót keresem!

Új szót, porban és csillagok között!

Az új magyar szót, pallosnál élesebbet, fegyvernél biztosabbat, imánál áhítatosabbat és írott törvényeknél hatalmasabbat.

Az új magyar szót, mely túlkiait vágyakon, álmokon, új jövőbe.”

/Szentimrei Jenő: Erdélyi költő nemzeti dala 1928-ban/

NEMZETI ÖRÖKSÉGÜNK

A hazafiság tudatának jelen kort formáló jelentőségét először Kölcsey tudatosította határozottan: „Minden kő, régi tettek helyén emelve; minden bokor, régi jámbor felett plántálva; minden dal, régi hősről énekelve; minden történetvizsgálat, régi századoknak szentelve; megannyi lépcső a jelenkorban magasabbra emelkedhetni. Múltidézés és hazafiság szintézise fogalmazódik sajátos fejlődésünk igaz törvényévé.

A nemzetek létük és szerepük hangsúlyozása céljából szimbólumok segítségével is fel kívánják hívni magukra a figyelmet. A nemzeti létlátható (zászló, címer, korona) és hallható (népének himnusza) szimbólumai, valamint az ünnepek és szokások kapcsán kialakított és hagyományozódott viselkedési formák az azonosulás ősi motívumaként fogalmazzák meg a belül- és kívülálló számára a nemzetfogalom folyamatos, illetve meghatározott értelmezését. Mindegyik, de különösen a nemzeti himnusz az, amely szövegében és zenéjében egyaránt „a nemzet egyetemét, sorsát, hivatását jelképezi”, vagyis az alapvető értékek terébe helyezi a nemzetet. Az utókor méltó tisztelgése a nagy alkotó előtt az, hogy a Himnusz megírásának napját, január 22-ét ünnepelte, a Magyar Kultúra Napjává.

A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma szervezeti egységeként 2003-ban alakult meg a Nemzeti Évfordulók Titkársága. Az új titkárság létrehozásával biztosított az évfordulókban rejlő erkölcsi, közéleti üzenetek szervezett és színvonalas közvetítésének, az évfordulós civil kezdeményezések felkarolásának és összehangolásának a folytonossága.

Hazát, népet felemelni csak úgy lehet, ha teszünk érte. Amikor a Kultúra Napját ünnepeljük nagy magyarjaink, „nemzeti örökségünk” sok-sok kiváltságára gondolunk. 2006 is gazdag, bővelkedik jeles évfordulókban! A XX. század egyik legnagyobb zeneszerzőjének, **Bartók Béla** születésének 125. jubileumáról emlékezünk. 100 éve született a szobrászat szintén minden ágát művelő **Borsos Miklós**. 150 éve született **Csengery János Ferenc** a magyar klasszika-filológia kiemelkedő képviselője, aki 33 görög tragédiát ültetett át magyar nyelvre. A 100 éve született **Goldmark Péter Károly** hírneves mérnök dolgozta ki és mutatta be 1940-ben az első, gyakorlatban is használható színes tv-rendszert. Az úrkutatáshoz kapcsolódva, az Apolló-program részeként létrehozta azt a távközlési rendszert, amely lehetővé tette a Holdról készített képek Földre továbbítását. 125 éve született **Gulyás Pál** a magyar könyvészet és

könyvtárügy egyik legjelentősebb alakja. Több tízezer életrajzt dolgozott fel. 125 éve született **Kittenberger Kálmán** tudós, természetkutató, ismeretterjesztő szakíró, Afrika-kutató. Több mint 60 ezer példányt tartalmazó, fajokban gazdag zoológiai gyűjteményt juttatott haza, a Nemzeti Múzeum Allattárába. 155 éve született **Medgyessy Ferenc** szobrász. A debreceni Déri Múzeum előtt lévő, 1930-ban alkotott négy allegorikus szobrára (Művészet, Tudomány, Régészet, Néprajz) az 1937-es párizsi világkiállítás nagydíját /Grand Prix/ kapta. 100 éve hunyt el **Prielle Kornélia**. Ő lett az első művész, akinek a Nemzeti Színház örökös tagságot ajánlott fel. Színészi működése kapocs a magyar színészet kezdetei és a modern színházaság között. 425 éve alapította meg **Báthory István** a kolozsvári egyetemet. 350 éve jelent meg Sárospatakon **Comenius** tankönyve. 175 éve jelent meg **Vörösmarty Mihály** Csongor és Tünde című drámája. 100 éve mutatta be a Magyar Színház **Lehár Ferenc** A víg özvegy című operettjét, és 100 éve nyílt meg a **Szép művészeti Múzeum**.

Megannyi nagy név, jeles évforduló a teljesség igénye nélkül, csak néhányat emeltünk ki. Nemzeti örökségünk, kultúránk megőrzésén, ápolásán valamennyien fáradozhatunk, fáradozunk akkor, amikor részesei vagyunk a városi szintű rendezvényeknek: az „Ókori Kínai Civilizáció” címmel több ezer éves bronz és kerámia kiállítást és előadást vezetett be Nagy László János történész; csodálhattuk a hollandiai Shirchadas együttes örömeéklését; az Alkotótábor hagyományos kiállításain túl gyönyörködhettünk többek között Macskássy Izolda selyemképeiben is. Az érdeklődők ásványkiállítást tekinthettek meg. Több alkalommal lehettünk hallgatói a nagyváradai Varadinum Vonósnyegyes műsorainak. Vendégei lehettünk a Bihari Együttesek és a Kistérségi Népzenei Találkozóknak, a Gárdonyi Zoltán Református Alapfokú Művészeti iskola hangversenyeinek, néptánc gáláinak, kerámia-kiállításainak. Méltán ünnepelte a város az oktatási intézmények közreműködésével a jeles nemzeti ünnepeinket, évfordulókat. A Szivárvány Óvoda a városi gyermeknapok fő szervezője. A Bocskai István Gimnázium Szakiskola és Diákotthon a hagyományos „Bocskai Hét” házigazdája. A Bocskai István Általános Iskola és Nevelési tanácsadó évek óta rendez a kistérség és a határon túli magyar iskolák számára a „Szülőföldem – Biharország” honismereti vetélkedőt, is irányítja a „Kazinczy szépkiejtési versenyt”. 2004. nagyszabású